

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Recensie | Theater

Theatraal onderzoek naar wat afstand met je doet

Theater In het multidisciplinaire theaterproject 'Outsideinsideout' onderzoekt theatergroep DEGASTEN wie je bent in relatie tot de ruimte en mensen om je heen. Wat doet de afstand, die we al bijna twee jaar moeten houden, met ons?

 Sander Janssens 28 januari 2022 om 10:20 **Leestijd 1 minuut**

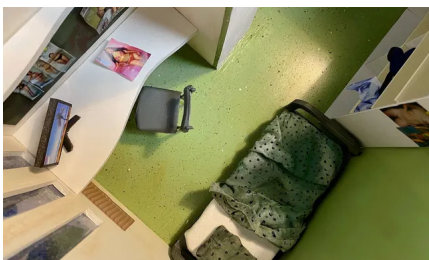
Outsideinsideout, van DEGASTEN. Foto DEGASTEN/Elza Jo

Niet meer dan een bureau, bed, kast en een badkamertje met douche en toilet. De zes maquettes die in de gestripte theaterzaal van Frascati in Amsterdam staan opgesteld, zijn vrijwel identiek. Het zijn de leefruimtes van zes jongeren uit een Rijks Justitiële Jeugdinstelling. Kamers van iets meer dan twaalf

vierkante meter, teruggebracht tot kleine kijkdoosjes. Wie de jongeren die er wonen zijn, weten we niet, al verraden kleine details iets over hun karakters: rondslingerende kleding, posters aan de muren, soms een spelcomputer. Tussen de maquettes hangen enorme, fantasierijke planeten: ongrijpbare objecten die dromen, verlangen en angsten vertegenwoordigen die zich niet laten opsluiten.

Een bezoek aan de installatie is het startschot van een ‘afhaalvoorstelling’ van theatergroep DEGASTEN. Toeschouwers krijgen na hun bezoek een pakket mee naar huis met daarin een magazine, een gelimiteerde publicatie vol uitklap- en afscheurpagina’s, waarin op beeldende wijze verhalen zijn verwerkt van jongeren die zichzelf als ‘outsider’ omschrijven: bijvoorbeeld omdat ze in een azc of zorginstelling zitten. „Experts” op het gebied van lockdown, verklaart artistiek leider Elike Roovers, die samen met Gerbrand Bos dit project opzette, als je de installatie betreedt.

Met verschillende jongeren onderzocht DEGASTEN wat de consequenties kunnen zijn van de afstand die we nu al bijna twee jaar van elkaar houden. Onder de noemer *Outsideinsideout* zijn de resultaten deze week te zien in en om Frascati. In *Nomad: Not not included* wordt de vermeende tegenstelling tussen ‘wij’ en ‘ik’ bevraagd. In deze individuele dwaalvoorstelling op De Dam hoor je via de koptelefoon een groep jongeren - veelal statushouders - praten over hun ervaringen met inclusie en uitsluiting. Dat doen ze vanuit het nabijgelegen theater, van waaruit ze via een openbare livestream het plein zien. Op totaal andere wijze onderzoekt deze performance hetzelfde mechanisme als de afhaalvoorstelling: wie ben je in relatie tot de ruimte en mensen om je heen? Wanneer val je samen met je omgeving en wanneer juist niet?

Lees ook

het interview met Elike Roovers, co-artistiek leider van DEGASTEN, over deze voorstelling

Maryama Omar Abdi vertelt bijvoorbeeld dat ze pas in Nederland als een zwarte moslimvrouw werd gezien: voor haar staat het begrip 'identiteit' per definitie gelijk aan uitsluiting. Zelf word je ook uitgenodigd om je concreet te verhouden tot labels die anderen je opleggen. De ervaring speelt met het concept dat je altijd onderdeel bent van een groep, zelfs als je in je eentje over een groot toeristisch plein dwaalt. Het verrassende einde benadrukt dat: misschien was je het voorbije half uur helemaal niet zo alleen.

Theater

Outsideinsideout van Theatergroep DeGasten. Gezien: 27/1, via Frascati (Amsterdam).
Aldaar t/m 28/1. Inl: theaterdegasten.nl

